Tā v° spē dersa Ēne dersāa pfoem ce regrune dersās dis
pōes. ac finde si mā celestis ē capax illar, ōn ē subna nō
appetit alias. ce contr radicat ē priuū corruptōis. ve pēe
in mā sublunari, q̄ sub ma fm respuit alias. et ideo ē priuū
corruptōis.

3ª diffās. ℣ mā sublunaris sit spēs
infā. ℣ affē cum S. Thō 1ª pē q 66 a 2 ce in 2° dist 12
q 2 a 1. Soar dp° 13 sect 11 § 20. Rub. tō 1 de mā q 8
n 48. Tur in Phijs dp° 2 sect 7 n 45. Pē q mā
(si ut vtiq̄ pōt n̄ spēfam pfōs in mātes. sē tātr su-
mptas ōnis stare sub cōd nō infrandi: sē sub infran
de mām sublunarem) ē onus spē infā ut pēe: q̄ cm ipsa
mā. Cōfi q̄ mā hōis ē passiua sub dersis fōis cadau
ris terrā aquā etc.

4ª diffās. ℣ mā sit pfor celestis
an sublunaris. suppō q̄ celeste spē. Vtrq̄ pōt dici
fior, sm dersas cōsideroēs. Sublunaris 1° q̄ respuit fas
nobilliores q̄tes de viuentium. 2° q̄ extenditur ad q̄tes dub:
et hor n cōtigūt nobilitas pōt ut pēe in ihu. Vnde Ede mā
hāt plus positiuis ē p ordem ad fas subalteis.

Pro mā celesti stat 1° q̄ infrān inseparabilit ē nobilius ōn separabilit. 2° q̄ ē in capax oīs alte
roīs et mutoīs. et tam q̄d entem. ōn q̄d infrem ē nō in-
corruptibilis. Qua pdicta ratōe cum sit ineta exuditt ōm
pfōem ōn pōat accipere à posterioribus fōis ōn celestib.

5ª diffās. ℣ mā sit nobilior in sua
entē orib accentib. tam natib ōn supnatib. Affert S. Thō
1ª 2ª q 110 a 2 ad 2um et 2ª 2ª q 28 a 3 ad 3um. Tome 1°
Mecha cap 10 q 2 sect 4ª. Vasq 1 pē q 214 n 17. et inulti
nae Soar in Mecha dp° 39 sect 1ª ad finem. Funtum ē
q̄ entes pōt indepenter ab actio en quo ee ē nobilius ōn exerē
in alio dependenter ut à subco inferioris: sē mā ē suba

indē

independenter a subto: accens vo e ens depens ab alio sm qd. go e nobilius.

Oppam tenet Mol. 1a pe q 12 a 5 dpe 2 § ad 2um & 1 Phycor 7 q 2. a 2. § 1. Fundam 1o q graa et charitas supnalis st accia: et tm nos reddunt magis si les Deo qm ma 1a: go st nobiliora. Rm mam reddere nos similiores Deo in roe entis pse susistentis. q silito e nobilior qm roe accentis.

2o. Pensio dessummiti ex operoib: accia supnalia hent operoes nobiliores qm ma 1a q n e operativa: go st nobiliora. Rm mai ee vam de cis pnalib et aqtis. n vo de instralib qlia st accia supnalia. q st instra Dei q e ia pnalis auum supnalium. ut docent coiter PP. Accedit qd aus ma st fra subales in ente nobiliores accentib

Sectio 3a

Sint nobiles aliae materiae.

Prima difficultas. Sit pobilis alia ma sublunaris dersa spei. Rm coiter neg. Ita Mol 1 pe q 2 a 2. Soar dpe 13 sect 12 n 6. Toletus 1 Phycor 9o q 13. Rub ti 1o de ma q 8 n 58 o Turt et alios. Pi 1o q ma sublunaris e ppe nil: go n pot da n aliqd intra gus sube qd sit imperfius ipsa ma. 2o Ma dinguiti p ordem ad recipiendas fras: sd ma 1a q dai ita extenditi ad oes fras separabilr infrantes ut nulla sit pobilis ad qm n extendati: go nulla e pobilis dersa spei.

Contrariam sn am tenet Turt dpe 2 Phycor sect 3a n 48 et alii. Probant 1o q pobiles st aliae 1e qtuor qlites spe drentes ab his q mo dani: go etm erit pobilis ma spe dersa qm disponant ad dersas fras. Rm pmisso ante ng loam q ma sublunaris n spe fati p ordem ad qlites. sd p ordem ad fras subales frali sumptas. Vn lt ples fra subales essent pobiles si tn herent eundem mum infrandi separabili

bilr n̄ inducunt libertē in mā.

Urbane 2°. Nulla decreta subā assignari pōt adeo ofa q̄ n̄ sit pōbilis alia ofio: q̄ n̄ pōnt dari alīq̄ a deo ins̄a q̄ n̄ sit pōbilis alia ins̄io. Vñ de mā sublunaris sēp valde ins̄a. pōnt dari alia ins̄io. Et nq̄ cōam. maior rāo ē q̄ cum mā sit ens subale, nō in suo cōgen̄ ineffabile alīq̄m ins̄im (sīgt ōe ens ē bum) cui ista ofio sit limitata ita pōt minui vt q̄eniat ad alīq̄d esse nō sub q̄ n̄ dēt alīq̄d ins̄ius. Cum v° subā in pōt increscere q̄ accessum ad dinām, nulla pōt assignari tam ofa vt n̄ sit pōbilis alia ofio. sīgt impōbile ē devenire ad dinām pfectē.

2ª deffis. Et sit pōbilis alia mā celestis diversa spē ab illis q̄ dant. (q̄ credit et suppōt qd mā celestis et sublunaris diuine spē. Ad affre. Pē q̄ mā celestis ē q̄ vt s̄ dixim⁹: scīl sub q̄libet q̄ sit pōbilis n̄ vt quin pōtis spēi: q̄ pōbilis st pōtis mā celestis diversa ab illis q̄ de facto dant. Dicit. Mā sublunaris ē spēs ins̄a: q̄ vt celestis et contra nulla alia ē pōbilis. Pē cōia q̄ n̄ dat maior rāo ire infrare separabilis sit spēs ins̄a n̄ v° infrāi insēparabilis. Et nq̄ cōam et gb. maior rāo ē q̄ cum infrās separabilis ordinet ad corruptionem impōbile ē qd n̄ relinquat ois frās qq pōt infrāi. qz v° infrās insēparabilis vt vnit pōas quot frās pōbiles, ātr n̄ esset insēparabilis qz vidimus.

3ª difficultas. Et sit pōbilis mā spatialis. Et neq̄ hra thus et vasq. 1ª pars q 50 a 1. Soar in metā d⁹ 13 sect 14 n 14 qz 11 de essia Deri c 4 § 4ª compō et 1 de angelis c 3. n 2. Gil. 11 d 4 c 4 n 6. Pē 1° q̄ de hoc subā spatialis ē vt in suis entē sit pōtior et quatior ign corporea sive ēde sit mā, sive frā. Sī mā 1ª spatialis cum esse plura pōas n̄ pōnt ee in suo entē pōtior et quatior fris materiis subatis q̄ st aūs subatis: q̄ ē impōbilis.

2°. Compō ex mā et fra t ordinat ad conservationem fīs t ad illius operōes q̄ pōbilis mā destituta in ordem ad

ad fram ꝺ ſt mä ſpatiꝭ nec ad conſeruẽm nec ad operẽm
fra ſpatiꝭ ordinat; q̃ n̄ ẽ poſſibilꝭ Minor pt 1ª q̃ fra ſpatiꝭ ẽ ꝑ ſe
ſuſiſtens et incorrupꝯibilꝭ: q̃ n̄ egꝯ mä ad ſui conſeruẽm.
2ª q̃ fra ſpatiꝭ nullam operẽm ꝺere poſt mediante tali mä ꝑpa
ſine illa n̄ ẽat. ꝛc videre ẽ in ꝺa rata, q̃ ſeparata exerꝯat ſu
as operões ſic ſtigit, vel moueꝺ ett.

Dicis 1º

2º. Non repugnat ꝺari ſubꝺa compta ſpatiꝭ
vꝫ Angelus q̃ ſit põa ſine mä 2ª ad recipiendas fras accꝫiat=
es ſpatiꝭ. vꝫ illum ex voluem: q̃ cẽm n̄ repugnabit ſubꝺa ignem=
pa ſpatiꝭ q̃ ſit põa et mä 2ª ad recipiendas fras ſubatis ſpa=
tiꝭ. Nº ꝺa Dicsa rão ẽ q̃ põa compta ad fras accꝫiatis ẽ
ſimplr aut: põa vñcompta ad fras ſubatis ẽ ſimplr pura pa.
Aut vº n̄ repugnat aggub ſpatiꝭ. repugnat autẽm pura põd. q̃ nul
la ꝺaret fra matis ſpatiꝭ cui inſeruiret: vñ q̃ aut ẽ im
poſſibilꝭ, cẽm põa ẽ impoſſibilꝭ.

3º. Si mä 2ª repugnaret aggub ſpatiꝭ eret
ꝑ ſui impõem: ſꝫ aggub ſpatiꝭ reperiꝫ in accꝫibꝫ q̃ ſt int
e fras ẽms mä: q̃ mä n̄ repugnat ee ſpatiem. At nõn ꝺari
pt ẽ impoſſibilem ſꝫ ſꝫ ee ꝺa ſic ſpatiꝭ. ſꝫ ex ee ꝺa ſic tale
ſpoſe, nimiꝝ poſſe ee ſꝫ indibens alterna põe: q̃ ſtare
nequit cum rõe ſubꝺa ſpatiꝭ: accña vº ſt fra ordinata ad põ=
em ſubꝺi. et ideo in illis põt reperiri aggub ſpatiꝭ.

Sectio 4ª

De prio frali et condoibus requisitis in mā ad candum.

Primum dub. qd sit prium seu rāo fralis, p qm mā cit? R. ēē ipsam entem aualem mā coicando se ipsam frā et compō. Vn mā pse ipsam constituit in aū 1o ad candam frām et compum sine aliq pōa supaddita. Ita D. Tho 1 pē q. 5 a 3. et 77 a 1 Capolus Sonsinas Henriquez. Hervcus et alii qs citat et seqt Soar. dpe 13 sect 8a n 3o. Turt dpe 2a Phy coy sect 4 § 29.

Pi q nil dar in mā distum ex nā rei ab ipsa, p qd illa recipiat frām et cit compum: q ipsius met entās mā ē rāo fralis candi. Pi ans q t illud supadditum esset suba realis t modalis t accens: n 1um q si frā in tali suba recipit, cm recipit in mā: n 2um q frā ē suba realis. et n pōt recipi in mō tanqm in subto: et a fortiori nec in accente, cum q p teria n faceret vnum pse: q pse ipsam cāt.

Dices. Quelibet pōa fundar in aliq ente a se distā. ut pet in induōe facta p oēs pōas: sl rāo fralis candi mā ē ejus pōa passiva: q dēt dingui ab ente mā cujus ē pōa. R. mai ēē vām de pōis 2is qlis ē illus etta n vo de pōa 1a in suo gre qlis ē pōa mā q alr iam n esset pōa seu mā 1a. Vbi ē qd pōa actiua Dei cum sit 1a in eo gre n dinguat ex nā rei a Deo, cujus ē pōa. Sil dm de pōa actiua cā 2a p emanōem q cm ē 1a in eo gre.

2um dub. Qs condoēs requirat mā ad candt aualī? R. requirere tres. 1a ē exia aualis 2a indistia 3a quantas. Qris q necessitē requrant? Dico 1o. Exia realis aualis ē condio loga vt mā cit. Ita oēs coitē cum Soar cit sect 8a n 7. Pi 1o q res ante aualem exiam sol ē in virtute cā: sd pur sic n pōt exercere calitem phycam: q requrit exia realis. 2o. Mā recipit frām p suam met entem

enem. sit q̃ ẽſſiam accipit auaſtem enem. q̃ ẽſſia ẽ condiõ
loga. ad iand. Z° mia n̄ põt auaſte care. niſi ore cria
ſed ereas trahi ad rem auaſte exteneem. q̃ auaſtis cria ẽ con
diõ loga ad operand.

Ob L°. Aliq̃d põt fieri ex mia poſſibili. q̃ n̄ de
cria mia auaſtis. Nr̄ ans q̃ fieri ex mia poſſibili ẽ ereari n̄ v° edu
ri ſeu fieri mate. ad vigile exappum ſubeum. Q°. Cria mia
pend ee à fra. q̃ mia n̄ ſuppiri exteno anee fram. Ad L°m.
ans q̃ mia ſoz pr̄ aſſa ua à condõe ſubſequente. q̃ n̄ dic em
mo ſuppiri eſſiam. Ad Q° in oppõe arenee fram ee cam in
mia dinquendo ans arendi ereari mia pendere à fra in re
di fratis. n̄ v° in pr̄ di matis ream in loc pr̄ prior ẽ mia aq
ſtucia fra. Et ſat vnio.

Z°. Eſſia auaſtis ſoz viati dirquiri ab eſſia
mia: q̃ n̄ ẽ condiõ ad rao fratis candi mate. Aliq̃ concedunt
rium. Soar in dq° 32. ſect 10° n 25 negat coam. Rao ẽ
q̃ eſſia frate ſumpta. ipius eſſia ẽ ſoz ẽ rao fratis extendi q̃
cas. n̄ v° recipiendi et candi mati. Sicut cm eſſia id eſſe
v° frati ipius eſſia n̄ ẽ rao agendi. ſt exiſtendi. Ad L°m
ia dinquari viati in ab inte mia n̄ rao candi mate niſi
ideire q̃ ẽ id reate cum ente mia q̃ ẽ rao fratis candi ma
te. Et in loc ſu dicunt aliq̃ ad L°m ſſiam ee n̄ em fratem
candi.

Dico Q°. Indiſtia ſicut interna appeti
tas mia cum fra ẽ condiõ loga vegetica ad cant mate. Hoc
Soar dq° 13 ſect 8° n 9°. Et q̃ ſte condiõ q̃ ẽ ex eſſiam
id ee ſuppiri ad eabitum. Et v° ſic loga fri. q̃ mia cae fram
recipiendo illam in ſe. et cate compum eado illius gras. ſd ſi
ſte cadiſtans n̄ põt in ſe recipere fram. neq̃ componere cm
pum. in q̃ inere. ee mate inteludiri. q̃ n̄ ſuppiri eſſentia ve
lle:

Opp L° Tone ſ° mechi 2° q ra ſect 12.

ee

et l. 7 c. 8 q. 3. Indistia n̄ dinguit̄ à paõe l unione: q̄ è ca
litas n̄ vndio. Rng ans. nam Anglus l aia rotalis pōt
ēe p̄sens et indistans alicui corpori quin illi uniat̄. Vn̄ l̄t
nil pōt ēe utum alteri quin sit indistans ab illo, pōt tm̄
ēe indistans quin sit utum.

Opp. 2°. Cā efficiens pōt dinitus age
re ubi n̄ ē: q̄ tm̄ cā malis. Ni cōa. Dersa rāo ē q̄ efficiens
cāt effum p̄ inflexum à se egredientem et idtificatum
cum effu. mā vo n̄ pōt recipere frām mali nisi in se. neq̄
constituere compum nisi ēēdo illius pras: vtrunq̄ autem
repugnat fieri, si sit indistans.

Dico 3°. Quantās ē condio sol phy
ce requsita ad candum mali. Pi q̄ mā nali ē extinca
ut extāt et cēt. Sd hoc extio pueniet à quantē: q̄ phyce il
lam requrit: n̄ vo log. q̄ si mā dinitus denudet oi quantē,
et maneat uta frā subali adhuc exercebit suam calitem
erga frām, illamq̄ conseruabit et componet compum.

Dico 4°. Mā pter pdictas condoes
ad cand requrit etm̄ phyce dispoes ad recipiendam et
conservandam frām in suo ēe. Dinitus tm̄ pōt frā vniri
mā n̄ disposita. q̄ in hoc n̄ dat repugnia.

Sectio 5a

De causalitate materiae.

Hoc q̄libet compō mali reperiunt quinq̄. nimirū mā frā pāo
vnio frā cum mā et ipsum compum. Certum ē q̄ mām ēē
cām frā vnionis et compi. Qrit̄ p q̄sonam calitas cēt hos ef
fus? Nōm prius ē calitem l̄ēē intrām l extrām: intra
ē q̄ ita cāt effum, ut sit ibi intrā et p̄ essia illius. tales sūt
calitas mā et frā erga totum. Calitas extra ē q̄ n̄ inclu-
diti in essia effus. ut āo pāo finalisao exemplarao. q̄ n̄
sūt de essia effus p̄ducti ex eās. His pp

Dico 1°

Dico 1º. Pão sive grão passiva ē calitas mē erga frām et vnionem tam in fieri q̄m in facto ēe. Pr 1º q̄ calitas ē id mediante q̄ producitur et pendet effus. sed frā et vnio producuntur et pendent mali in p̄ pāoem, q̄ illa ē calitas malis. Pro mi q̄ mā sustinendo aōem agentis et p̄bendo suum concursum p̄ illam producit suum effum et illi dat ēe mali: sed agens cāt frām et vnionem p̄ aōem a se egredientem. q̄ mā p̄ cand met aōem in se receptam. Nam sicut grão activa pendet ab agente ita etiam grão passiva pendet ab patiente q̄libet tm in suo gre.

Pr 2º. Cā effiens p̄ cand aōem sal successivam cāt frām in fieri et in facto ēe. q̄ sili cā malis cabit ipsam frām mali in fieri et in facto ēe. (sive ut aliis tris utar) sicut āo productiva et conservā agentis ē vna. ita etiam āo productiva et conservā mā erit vna. Corroborati q̄ nullus effus agentis pōt conservari sine avali calite 1ī agentis: q̄ nullus effus cā malis pōnt conservari sine avali calite cā 1ā malis: sicut vtraq̄ cā ē 1ā in suo gre: atq̄ calitas avalis mā ē pāo q̄ ead erit calitas conservā effus malis. Nam q̄madmodum effus sr fit ab agente a q̄ pendet in conservari. ita sr sustentat a mā a q̄ pendet in conservari: atq̄ in 1ā pduōe pendebat p̄ pāoem: q̄ et in conservōe.

Pr 3º. q̄ si pāo n̄ esset calitas mā foret vnio (ut RR cōiter dicunt) sed n̄ ē vnio: q̄ ē pāo. Pro mi q̄ vnio ē effus mā, siq̄d ab illa educitur et pendet p̄ calitem q̄ n̄ ē ejus calitas. Pr ans q̄ nulla calitas pendet a sua cā mediante alia calite ejusd ordis: q̄ si vnio pendet a mā mediante pāoe. signum ē q̄d ipsa vnio n̄ sit calitas seu depia frā a mā. Vtraq̄ n̄ esset depia in cod gre. Ans pōt facta induōe p̄ oēs cās q̄ n̄ producunt suos effus p̄ calitem q̄ fiat p̄ aliam calitem ejusd ordis. intrām sl̄t extrām.

Ob 1º. Aō p̄ut egrediti ab agente et recipiti in

in patiente & cata eneas aperiri. q̃ n̄ pōt dici rem duplicatā esse. Ad 1um. nam sicut id unde fit & ex quo fit in post de causis essentiis et matis. 2° Pro cat̄ manifestū mihi q̃ ens mīs fiam q̃ candem. Et ans supponere sibi q̃ pro n̄ē ens mīs. Sicut deducitur q̃ unio em. sibi admittat̄ se ad invicem cās tunc valeret argum. Nō ex dissimilitudine cat̄is sibi erga mām ostenditur eam n̄ esse illius cām.

3° Dis cat̄as identificari cum esse. quo n̄ identificari cum ipsa unione q̃ est esse. Id cum mā q̃ est. q̃ n̄ē cat̄as mā. Ad mi q̃ una cat̄as n̄ pōt identificari cum duob⁹ esse. Id unio et ipsa sunt duo esse mā. q̃ quo n̄ pōt cum illis identificari. Et ng mi. Ad qd dicit dari diversum quo em unam q̃ recipiat duo. q̃ cum illo identificari. aliam q̃ recipiat unio q̃ sit cum illa identificari. Sicut unio est mata. q̃ se ipsa recipiat in subto. Sicut de ipso esse n̄ quid est. Ad 2um. Cum v° n sit im depia indigere alia q̃ degeat. Ipsa v° depia n indiget alia aq̃ digeat q̃ est ratio depia.

Dico 2°. Unio est cat̄as inorā mā et ipsa erga compūm. tam non ipsum im in facto est. Ad q̃ illa est cat̄as inorā q mediante ea inorā cat̄ suum esse, componendo illum et cedo de illius inorā usia. Sed unio mā et ipsa ita se hēt erga compūm. q̃ est ejus cat̄as inorā. Pro mi q̃ unio est id mediante q duo extrema uniri se inuicem ad tertium. q̃ nihil aliud dari. qđ sit cat̄as inorā partium erga illud. Contra q̃ sola cat̄as inorā in tuli dicit usiam in esse. Sed unio primum inter dicit usiam in esse: n° v° pāo 2 ao: q̃ illa n̄ ista sit cat̄as illius.

Ad 2°. Dis cat̄as est depia essendo a ea: Sed unio n̄ est talis depia. q̃ nec cat̄as est. Pro mi q̃ si aliqd dependeret q unionem esset istum: Sed n̄ dependet. q̃ illa n̄ est cat̄as. Pro mi q̃ id qđ est dependet immediate aperiri a suas depia: Sed istum n̄ immediate aperiri a suis pb⁹, qz una est unio. q̃ illa n̄ est ejus depia.

Et

R. ng mi. Ad pb. dico mi. Ad illius pb. dico mai ee vam si procedat de depia q dai aperey. n vo q dai p illum. Cum q totum n dinguati aperey a pib q st ejus ia n e mir qd ejus calitas sit tn p roem sicut ejus ia et ex conte hujusmi calitas n sol e in effu sd cem in eis. siqd aperey n dinguiti effus a eis.

Opp 2o. Ca e prior sua calite sal prioritate na. sd fra sal malis n e prior vnione: q hoc n e calitas fre. Pro mi q vnio ini mam et fram produciti cad aoe q fit ipsa fra de adeo entie aeque 1o cum illa: q n illam antit. R mai ee vam de eis phycis q aperey dinguni a suis effeb n vo de illis q sol p roem ab effeb dinguni. Accedit qd vnio produciti p aoem dersam ab illa q produciti fra. et e posterior na qm p duo fre. et conter qm ipsa fra.

Opp 3o. Nulla calitas pendet a sua ca mediante alia calite: sd vnio pendet a ma mediante paoe ut s diximus: q n e calitas. R nullam calitem pendere a sua ca mediante alia calite ejusd gris. poe tm pendere p aliam dersi gris qn vna fuerit intra alia extra. q vnio ita e calitas ma erga totum ut cem sit effus ejusd ma cautus mali ab illa. Vn qn e effus pendet p paoem. qn vo e calitas totius pendet im pse ipsam.

Qua doa proportionate applicanda e ad partialem vnionem fre erga mam: e n pdicta utas calitas et effus fre et qnus calitas pendet a fra pse ipsam frali. qnus vo e effus pductus de illius poa pendet ab illa mediante paoe q sr dai in re. Qd n sol illigendum e de calite infieri. sd cem in facto ee q res conseruant in facto in suo ee p illud p qd fiunt et pendent essali: sr autem pendent essali p aoem conseruati vam ca essalis.

Sectio 6a

Vdei vnio in compo phyco et qtuplex?

Prius notandum compositum physicum vel esse subalternum vel accidentale. Subalternum vel constat materia et forma vel ex natura et substantia. quod est medium inter compositum physicum et metaphysicum seu potest dici compositum subalternum hypostaticum. Compositum accidentale est quod constat ex subiecto et forma accidentali. Dari etiam compositum integrale quod componitur ex partibus integralibus ejusdem rationis. Vel materia constat ex partibus malibus quantitas ex quantitativis. Et haec compositio sit physica quia componuntur ex partibus distinctis ex natura rei vel realiter vel modaliter. Deinde dubitatur 1°. Utrum haec unionis aperiens distinctas ab ipsis partibus an potius ipsae partes uniantur se ipsis unione superadita.

Hanc ultimam partem amplectuntur Cl. 1. Physicorum c. 9. q. 9. a. 2. § 1a. Ubi pro hac parte citant Philosophum et commentatorem D. Thomam Scotum suis. nullam tamen pro hac parte sententiam efficacem nec satis physicam afferunt. Et ideo oppositum sententia est haec communis dari sit in quolibet compositio physico unionem distinctam a partibus quae componitur. sive tales partes sint subalternae sive subalternae sive accidentales sive reales ~~sive modales~~. dummodo dinguitur ex natura rei. Quae unio communis dicitur in unionem physicam subalternam et accidentalem. subalternis in physicam simpliciter et hypostaticam. illa reperitur inter materiam et formam. haec inter naturam et substantiam.

Pro 1° nostra resolutio. quod sit dicta unio physica distincta a partibus. quia in compositis per accidens non dari aliquod compositum. nisi mediante aliquo vinculo. ut adversarii fatentur. quod etiam in compositis physicis per se. Pro communi quia ideo in compositis per accidens requiritur unio distincta a partibus quia partes non sunt uniones. sed etiam partes physicae non sunt uniones. quod etiam requirunt uniones ad faciendum unum per se.

Dicunt adversarii. materiam et formam se ipsis esse aptas ut uniantur ad compositum physicum. Sed contra quia etiam partes compositi physici per accidens sunt aptae ad talem compositum. et tamen admittuntur uniones ab ipsis distinctae. quod etiam in compositio physico subalterni.

Confirmatur quia de facto dari unio hypostatica inter Hanitem Christi D. et Verbum D. quod etiam dabitur inter partes compositi physici. Antecedens est certum in Thesi. Pro consequentia quia ideo dari unio inter Verbum et Hanitem